

I Shkodër havde vi 2 specielle oplevelser:

1) Da vi kom til Albanien havde vi ikke nogen Lek (albansk valuta) og derfor ville vi gerne, rimelig hurtigt finde et sted at veksle penge. Derfor stoppede vi i Shkodër, da vi alligevel var kørt forkert. Der hvor vi mere eller mindre tilfældigt kom til at holde, lå der bl.a. en slagterbutik og jeg (Kai) sagde til de 2 andre, "jeg går lige ind til slagteren og veksler lidt Lek'er", og det gjorde jeg så. Slagteren var igang med at forarbejde et dyr, han stod og huggede med en økse da jeg kom ind. Efter et par forsøg på forskellige sprog og med lidt fakter, lykkedes det mig at få ham til at veksle lidt Euro. Da vi kom til Tirana checkede jeg kursen og det viste sig at jeg havde fået en fin kurs. Så moralen er, hvis du skal veksle penge og få en god kurs, så gå til slagteren.

2) Da vi kom til Shkodër, kørte vi efter den smalle bro desværre til venstre istedet for til højre, så vi endte inde i selve byen, hvor vejene er virkelig dårlige. Da vi havde på fornemmelsen at vi var kørt forkert (der er ingen vejskilte og vi havde ingen bykort), kørte vi ind til siden eller sagt med andre ord, vi holdt i siden af en af de forfærdelige rundkørsler med ekstrem dårlig vej. Jeg (Kai) så 2 gamle mænd stå på den anden side af vejen, så jeg løb over vejen og spurgte de 2 gamle om det var vejen til Tirana. De forstod ikke noget som helst af det jeg sagde, men jeg undrede mig lidt over at de ikke kunne forstå at jeg sagde Tirana. Efter et stykke tid fik en af mændene et smil på læben og sagde nærmest "Dirana" istedet for "Tirana". Jeg fik derefter et kort sprogkursus i hvordan man udtaler Tirana på albansk (eller her i Shkodër) og de fik derefter vha. lidt tegn og fakter forklaret mig hvad vej vi skulle køre og ganske rigtigt, vi var i byens udkant kørt den forkerte vej. Da vi kørte vinkede begge 2 alt det de kunne. En herlig oplevelse med de 2 gamle mænd og deres hjælpsomhed.